

Des del meu racó...

PER QUÈ NO HI SOM TOTS?

Arrel de les manifestacions que venim organitzant els darrers caps de setmana per tal defensar el nostre poble de la pressió que volen posar a Can Ribes, he pogut fer-ne una anàlisi de les persones que tot i que restarien afectades greument si la pressió no ens la podem treure de sobre, resten indiferents a desgrat de les crides que es fan demanant la solidaritat de tot el poble, tot esperant, penso, que els demés ja ho faran. Ells s'estan a casa tranquil·lament, i potser seran els qui més criticaran si la pressió es fa a Can Ribes. Alguna d'aquestes persones he pogut escoltar com deia: "Jo no tinc perquè embolicar-m'hi, que ho faci l'Ajuntament que vam votar i que per això cobren".

Opinió

D'altres encara més, m'han dit "No t'hi emboliquis, que potser podràs rebre. I encara n'hi ha alguns, especialment a la manifestació del diumenge dia 11 de novembre, que no hi eren presents perquè, oh, Déu dels esports! tenien d'anar a jugar o tan sols a presenciar un partit de fútbol, i pel que es pot deduir, té més importància per a ells que la pressió.

Bé, no puc, no estic d'acord amb tals excuses, però les respecto, i fins i tot les puc admetre; cadascú és lliure d'actuar segons la seva consciència, i ho fan obertament, la qual cosa, si més no, és d'agrair, tota vegada que d'altres actuen malintencionadament, tractant d'enganyar-nos, encara que no ho aconsegueixin. Em refereixo als qui (ells sabran el perquè) es fan visibles a la plaça de Sant Jordi, des d'on s'inicia la manifestació, però que poc a poc després desapareixen, es fan fonedissos; com els hem de qualificar? No vull

posar el qualificatiu que els hi escau, però sí que em recorden el fet bíblic dels apòstols; tots dotze reafirmant la seva total adhesió a Crist, fins i tot Judes Iscariot que l'havia de traïr. Malauradament al llarg de la història hi ha hagut més d'un i més de mil apòstols com el que va vendre Jesús per trenta monedes, però no els hem pas oblidat ni ens deixarem enganyar Allà ells amb la seva consciència. Com Jesús va ensenyar-nos no jureu mai; digueu sí quan sigui sí, i no quan sigui no. Cal saber ser doncs coherents i responsables de les nostres paraules i fets, i sobretot quan els demés ens poden escoltar o veure.

Repeteix, accepto les opinions contràries manifestades obertament, però mai que se'ns vulgui enganyar tèrbolament, i acabaré amb una altra cita de l'Evangeli: "Qui tingui ulls que hi cegi, i qui tingui orelles que escolti".

JULI G. VALLS

Cartes AL DIRECTOR

Ve de la pàgina anterior

Suposem que mitjançant aquest escrit s'haurà entès el nostre propòsit i esperem que algun lector es trobi en el mateix cas.

Amablement ens acomiadem:

Eva Bertran i Eva Díaz

DONCS SÍ, JA N'HI HA PROU!...

Sr. Director: Al número 0 d'aquesta publicació que aparegué el setembre passat es publicà amb el títol de "Ja n'hi ha prou!" un escrit denunciant les bretolades d'uns quants joves. Entre altres bretolades es feia referència a l'embussament de la nova font de La Roca. Aquest escrit fou contestat en un article aparegut el mes d'octubre sota el títol de "La societat no pertany a tots" en el qual es feia fins i tot una defensa d'aquests que no tenen altra cosa que fer, segons sembla, que destruir perquè sí, perquè els dona la gana, culpant a la societat de l'actitud dels qui actuen sense respectar béns públics, cosa que m'atreveixo a qualificar d'insociabilitat, i que penso que no té excusa vàlida per actuar com ho estant fent. Si tot això ha de ser motiu de preocupació, més encara hauria de ser-ho el fet que hi hagi qui defensi aquesta postura totalment negativa per a la bona convivència entre tots els homes, joves i grans. Aquests joves culpen als grans de la situació actual de la nostra societat; dono per acceptada la seva posició, equivocada o no, però també se'ls podria preguntar a ells què fan per a millorar-la. Potser haurien de tenir en compte que quan ells siguin grans, també els preguntaran què han fet, i dubto que la seva resposta sigui vàlida pels joves del futur. Que hi pensin una mica.

Tot això que acabo d'exposar pot anar lligat amb el fet ocorregut el dia 12 de



El Moli

Carrer Anselm Clavè, 9
LA ROCA DEL VALLES

CONTRACTISTA
D'OBRES

**MARTÍ
ROVIRA**

C/. Ramon de Campoamor, 3
Tel. 842 01 19 - LA ROCA

JOCS
I JOGUINES

MARIGÓ

FÀBRICA DE TEIXITS

**JOSEP
CATOT**

Fàbrica a LA ROCA - Tel. 842 01 35

novembre a les Escoles Nacionals del nostre poble. Em refereixo a les antigues, on hi assisteixen un centenar d'alumnes, dels més menuts, quan en anar a obrir l'escola al matí, les professorés es trobaren amb què durant el cap de setmana uns (com s'haurien de qualificar?) estabellaren una porta, trencaren quasi tots els vidres i destruïren bona part del mobiliari, destruint o emportant-se'n material escolar, el poc que hi havia, fet que obligà a presentar la queixa corresponent davant el Sr. Alcalde, qui momentàniament, mentre es procedia a netejar i endreçar l'escola, permeté que el centenar d'infants ocupessin tota la planta baixa de l'Ajuntament per tal de que, encara que asse-

guts a terra (no hi ha cadires per a tants infants) poguessin passar les hores de classe, si més no, fent dibuixos i escoltant explicacions de les professores, que amb més bona voluntat que no pas amb ànims, degut a la precària situació, s'esforçaren per a dur a terme la seva tasca educativa.

I ara voldria preguntar a qui defensa aquests actes de pur vandalisme, és així com s'ha de millorar la nostra societat? Francament crec que no. Si tots actuesim d'acord amb aquest model que volen imposar, on aniríem a parar? Penso que a la destrucció total de la societat, i no caldrien els míssils que ell cita al seu escrit.

JULI G. VALLS